

Navnlig er der en Ting, som er i høieste Grad ubølgigt paa affides Steder, og det er, at Udkomstdokumenter, som man sætter uhyre Pris paa at kunne beholde i sit Bærg, efterat de ere færdige fra Retten, kunne seile 8—14 Dage til Søen, inden de kunne blive omstrevne paa Amtstuen. Det er i høieste Grad beklageligt og medfører en Gene, som ikke kan vurderes i Penge. Jeg skal henlede den ærede Finanzministers Opmærksomhed paa, om det ikke kunde lade sig gjøre at omstrive Udkomstdokumenterne paa disse Filialer; jeg kan ikke indse, at det skulde være en Umulighed. Naar den vedkommende Embedsmand kan paategne Attest om, at Dokumentet er thingløst, og at Staten er erlagt, hvorfor skal han da ikke kunne paategne, at det er omstrevet, og dernæst tilkendegive vedkommende Amtstue, at Omfiringen har fundet Sted, saaledes altsaa at dette kan foretages, uden at Udkomstdokumentet behøver at sendes frem og tilbage, og ofte paa Steder, hvor Kosten ikke har Nos for at være overmaade sikker, bliver borte og savnes i længere Tid. Jeg skal derfor i Anledning af det foreliggende Lovforslag tillade mig at bede den ærede Minister om at gjøre Sit til, at de Løfter, som her ere givne om denne Amtstue, virkelig i Gjærningen maa komme til Udførelse ogsaa med Hensyn til andre Amtstuer, som allerede ere nedlagte, og at de Hindringer, som staa i Veien, maa blive ryddede til Side. Dernæst vil jeg bede ham at undersøge, om det ikke skulde være muligt at foranledige Omfiring af Udkomstdokumenterne paa de vedkommende Filialer, om jeg saa maa kalde dem, uden at Dokumenterne selv i længere Tid maa savnes af de vedkommende Ciere.

Finanzministeren: Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, erkjendte udtrykkelig, at der ikke var Spørgsmaal om noget Løfte, som jeg havde givet, der ikke fra min Side skulde være opfyldt; men det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, naar jeg alligevel er lidt kritisk lige over for de Uttringer, han brugte om et Løfte, der tidligere var givet. Udtrykkene kunde jo let være blevet opfattede af ham noget anderledes, end de virkelig faldt; men dette kan jeg ikke nu komme nærmere ind paa. Jeg ønsker blot for en Sikkerheds Skyld at konstatere, at der ikke fra mig foreligger noget som helst Løfte. Med Hensyn til hele Maaden, hvorpaa Forholdet i Odsherred er blevet ordnet, har jeg ordret i Udvalget meddelt den Instrux, der er givet, saa det er umuligt, at der i den Henseende kan være nogen Misforstaaelse. Jeg skal tilføie, at jeg kan i Almindelighed meget vel sympathisere med det ærede Medlems Betragtning om det tvivlsomme Gode, som der, naar Alt kommer til Alt, ligger i Besparselsen af et Tusind Rd. eller saa ved Amtstuers Nedlæggelse, og jeg vil ikke. — hvad han synes tilbøielig til at udbringe som Slutning — sige, at den Nedlæggelse

kan være mulig i alle de Tilfælde, som kunne komme til at foreligge, hvor Spørgsmaalet efter den vedtagne Lov skal gjøres til Gjenstand for Overveielse; men jeg kan ikke være i Tvivl om, at efter den vedtagne Lov paaligger der Regjeringen Forpligtelse til at tage Spørgsmaalet under Forhandling, og her er et Tilfælde, hvor jeg maatte foreslaa Amtstuens Nedlæggelse. Det er mit Standpunkt i denne Sag.

Steenstrup: Maa jeg gjentage, at det ikke falder mig ind at bebrejde den ærede Finanzminister Noget eller at sige, at han ikke har indfriet et Løfte, som han har givet. Det falder mig heller ikke ind at sige, at nogen tidligere Finanzminister har givet noget Løfte, som han ikke har holdt; men jeg siger kun, at der har staaet Ord i vedkommende Lov, som er udfkommen, og i Motiverne til den, der maatte føre Befolkningen til den urigtige Tro: Nu faae vi den, men at det siden er strandet paa Noget, der ligger udenfor Loven, nemlig vedkommende Embedsmands Gjælden gjeldende af, at han ikke kan være tjent med at overtage disse Forretninger uden Kontorholds-godtgjørelse.

Finanzministeren: Ja, nu forekommer det mig, at det ærede Medlem saa tydelig lagde Fingeren paa Forholdet, at Enhver kan se, hvorledes Forholdet er, at der Intet er at bebrejde Noget. Der er ikke Spørgsmaal om en Ordning for en Embedsmand af Noget, som ligger indenfor hans Embedsomraade. Der er Spørgsmaal, om en Mand, der ikke tidligere var Amtsforsvalter, vil efter Overenskomst overtage Forretninger, som ikke tidligere have paahvilet ham i det ham betroede Embede, og det maa Enhver erkjende, at det er berettiget af ham at sige: Jeg kan tage mod de Forretninger, naar jeg faar større Kontorholdsgodtgjørelse; men naar jeg skal have større Forretninger, maa jeg have større Kontorholdsgodtgjørelse. Det maa være det Forhold, som de ærede Medlem sigtede til; men det vil ses, at der ikke er Noget at bebrejde mig, og heller ikke nogen Embeds- eller Bestillingsmand, som ikke vil udføre det Arbejde, som han ikke er pligtig til uden at faae vederlag derfor.

Steenstrup: Maa jeg blot sige, at jeg ikke har talt for at bebrejde Noget Noget som helst, men kun for at gjøre opmærksom paa, at man ikke skal lade sig stusse og tro, at man faar noget Mere, end man virkelig faar. Jeg benyttede kun denne Leilighed for ikke at spille Thingets og Ministerens Tid ved en speciel Interpellation og for atter og atter at bede Ministeren om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes Forholdene ere, samt at gjøre Sit til, at der paa de Steder, hvor Amtstuer tidligere ere nedlagte, maa blive gjort Beboerne saa lidt som muligt imod, idet man